

РЕШЕНИЕ

№ 443

гр. София, 30.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 16.01.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8162** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 171, т. 4, във вр. с чл. 157, ал. 4 от Закона за движението по пътищата, във вр. с чл. 2 от Наредба Из-1959/27.12.2007 г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство, условията и реда за отнемането им и списъка на нарушенията на правилата за движение по пътищата, за които се отнемат.

Производството е образувано по жалба на Г. С. В. от [населено място], чрез пълномощника му срещу Заповед № 76290 от 08.06.2010г. за прилагане на принудителна административна мярка издадена от Началник на отдел „Пътна полиция” при СДВР, с която е иззето свидетелство за управление на МПС №[ЕИК] издадено от ОПП-СДВР. Според жалбоподателят този административен акт е незаконосъобразен, тъй като част от наказателните постановления, с които се отнемат контролни точки и които административният орган е имал предвид при издаването на оспорената заповед не са влезли в сила. Излага се и довод, че към датата на влизане на последното НП, цитирано в жалбата, са изминали повече от две години от влизане в сила на първите две НП, поради което отнетите с тях точки е следвало служебно да се възстановят.

Жалбоподателят, редовно призован, чрез пълномощника си адв.К. с.з. поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът по жалбата началник отдел "Пътна полиция" при СДВР, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд-София -град, като взе предвид изложеното в жалбата и становищата на страните, и като обсъди събраните по делото писмени доказателства,

прие за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № 76290/0.06.2010г. за прилагане на принудителна административна мярка на началник отдел "Пътна полиция" при СДВР, на основание чл. 171, т. 4 ЗДвП, във вр. с чл. 7 от Наредба Из-1959/27.12.2007 г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство, условията и реда за отнемането им и списъка на нарушенията на правилата за движение по пътищата, за които се отнемат, е иззето свидетелство за управление на МПС №[ЕИК], издадено от СДВР на Г. С. В.. В заповедта са изложени мотиви, че на водача са отнети всички контролни точки с влезли в сила наказателни постановления, както следва: с НП № 10435/02.02.2006г. са отнети 9 к.т.; с НП № 53597/16.05.2006г.-12 к.т.; с НП № 0913/3921/06/21.08.2006г.. – 6 к.т. и с НП № 76290/28.06.2006г. – 16 к.т.

Видно от представените по делото доказателства, безспорно се установява, че единствено НП № 76290/ 28.08.2006г. е връчено по надлежния ред, обжалвано и влязло в законна сила. Спорен е въпроса за останалите три НП, предмет на оспорваната заповед, с които са отнети общо 27 контролни точки, а именно: НП № 53597/16.05.2006г. , издадено от Началника на АНД – ОДП –С., НП № 10435/02.02.2006г. на Началника на АНД –СДВР и НП № 0913/3921/06/21.08.2006г. на Началника на сектор ПП-КАТ-Д..

От приложените по делото писмо с обратна разписка /л. 33-34 от делото/, както и писмо и обратна разписка /л.35 -36 от делото/ за изпращане респ. връчване на НП № 10435/02.02.2006г. и НП № 53597/16.05.2006г. не се установява, същите да са връчени по надлежния ред на адресата си.

Но делото липсват данни и за връчването респ. влизането в сила на НП № 0913/3921/06/21.08.2006г. на Началника на сектор ПП-КАТ-Д. .

При така установената фактическа обстановка, административният съд прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК от надлежна страна, което я прави процесуално допустима.

По съществото ѝ, съдът взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба срещу заповед, с която е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 4 ЗДвП - изземване на свидетелството за правоуправление на лице, което не е изпълнило задължението си по чл. 157, ал. 4 - да върне свидетелството за управление в съответната служба на МВР след като е загубил придобитата правоспособност, тъй като са му отнети всички контролни точки. Жалбоподателят оспорва обстоятелството, че с наказателни постановления ,които не са влезли в сила са да му отнети контролни точки и именно това е основанието за издаване на оспорваната заповед. В тази връзка, съдът приема, че съгласно чл. 142 АПК, законосъобразността на административния акт се преценява към момента на издаването му, поради което има значение наличието към този момент на влязло в сила наказателно постановление, по аргумент от чл. 158, ал. 1, т. 2 АПК, а видно от доказателствата по делото безспорно се установява, че две от наказателните постановления не са връчени на адресата си респ. не са влезли в сила.Следователно,тези две НП № 10435/02.02.2006г. и НП № 53597/16.05.2006г. изадени от Ноачалник АНД при СДВР не са годни основания за отнемане на контролни точки на водача-чл.3,,ал.1 от Наредба № Из-1959/27.12.2007 г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство, условията и реда за отнемането им и списъка на нарушенията на правилата за

движение по пътищата, за които се отнемат. Липсата на годно основание за отнемане на 21 контролни точки не позволява да се осъществи състава на чл.157,ал.4 от ЗДвП, тъй като при това положение, дори и да приемем , че НП № 0913/3921/06/21.08.2006г. на Началника на сектор ПП-КАТ-Д. е влязло в сила, от общо 39 контролни точки на водача са отнети 22.

Предвид горните съображения, съдът приема, че принудителната административна мярка по чл. 171, т. 4 ЗДвП може да се наложи само ако всички наказателни постановления, с които се отнемат контролните точки на водача, са влезли в сила, в който случай водачът губи придобитата правоспособност съгласно чл. 157, ал. 4 ЗДвП. По делото се установява, че с влезли в сила наказателни постановления са отнети само 22 контролни точки на Г. С. В., поради което съдът намира, че в случая е налице нарушение на материалноправните разпоредби на чл. 171, т. 4 и чл. 157, ал. 4 ЗДвП, което представлява основание по чл. 146, т. 4 АПК за отмяна на оспорената заповед.

Предвид гореизложените съображения, административният съд счита, че ще следва да отмени оспорената Заповед № 76290 от 08.06.2010г. за прилагане на принудителна административна мярка на Началник на отдел „Пътна полиция” при СДВР като незаконосъобразна. На основание чл. 143, ал. 1 АПК, СДВР ще следва да заплати на жалбоподателя направените от него съдебни разноски за държавна такса - 10лв.

С оглед горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд – София град, I отделение, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 76290 от 08.06.2010г. за прилагане на принудителна административна мярка на Началник на отдел „Пътна полиция” при СДВР.

Осъжда Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Г. С. В. от [населено място] съдебни разноски в размер на 10 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: